

| Contactar amb El Punt - Pobles i Ciutats |

Continguts generals: ▾

Continguts d'edicions: ▾

| Qui som? - El Club del subscriptor - Les 24 hores d'El Punt - Publicitat - Borsa de treball | El Punt | VilaWeb |

dilluns, 28 de juliol de 2008

dimecres, 2 de juliol de 2008

>

La ciutat continent

la crònica

[DANI CHICANO.](#)

Girona va néixer com a fortalesa uns 80 anys abans del naixement de Crist perquè un romà, Pompeu Magne, va voler castigar els habitants de Sant Julià de Ramis, que es van equivocar de bàndol guanyador en la disputa entre *optimates* i *populares* – sembrar discòrdia sembla que ja els ve de lluny – en les Guerres Sertorianes, i els van fer abandonar el seu poble, al cim de la muntanya dels Sants Metges i els van desplaçar a un lloc per controlar més bé la via Heràclia, més tard via Augusta. Aquest lloc va ser Kerunta, i era una mena de coll d'embut on es podien controlar les vies de comunicació amb la Gàl·lia. L'arqueòleg David Vivó, que va obrir ahir el cicle «Girona, en armes!», vinculat a l'Exposició Mundial de Miniaturisme i Modelisme, va explicar que el naixement de la ciutat respon a qüestions estratègiques: «Habitualment, una ciutat es defineix pel seu contingut. A Girona, el que la va definir va ser el continent, perquè era una fortificació i ho va ser gairebé fins al segle XIX. Aquesta ha estat la seva glòria i també la seva desgràcia.» Aquesta característica fa que resseguir l'evolució i la història de les muralles de Girona sigui el mateix que resseguir la seva pròpia història, absolutament condicionada a aquest element fins al segle XIX.

+ Pelegrin, a l'esquerra, i Vivó, abans de començar la conferència. / Foto: D.C.

La fortificació del carrer de la Força, per on passava la via romana, va ser l'origen de la ciutat, que se situava en una zona escarpada, amb grans desnivells –en 300 metres de longitud que hi havia entre els dos punts més allunyats en línia recta hi havia un desnivell de 60 metres–, i la muralla romana o republicana, feta amb pedres ciclòpies, resseguia el penya-segat protegint la via.

Les transformacions en aquest element defensiu, a vegades efectives, a vegades molt espectaculars però inútils, incloïen la construcció de torres, castells urbans, el reforçament de murs en amplada o en alçada o les dues coses. Aquestes transformacions, la majoria afavorides per atacs d'enemics diversos, es van fer aprofitant elements ja existents d'èpoques anteriors, de manera que la muralla carolíngia es va construir amb carreus de pedra ciclòpia, cosa que va provocar la confusió dels investigadors, tal com va reconèixer Vivó, que va explicar que la primera ampliació de la ciutat va ser el barri de Palestrina, situat en el que ara són els soterranis de la Catedral, sota el claustre, que Ribó va qualificar de «flotant», perquè està elevat. La construcció de la Torre Gironella i la seva transformació en castell, que dura fins a principis del segle V, és una altra de les fites remarcables en la història de les muralles, a l'inici del feudalisme.

Però la ciutat creix i en 300 anys passa de 1.000 a 10.000 habitants. Girona s'anirà expandint, sobrepassarà les muralles originals i es tornarà vulnerable. Pere III El Cerimoniós va obligar a fortificar totes les ciutats importants, però més tard, l'aparició de l'artilleria canviaria les tècniques constructives, apareixen els baluards, les muralles seran més baixes i gruixudes i els francesos les posaran a prova. La necessitat de creixement farà que a principis del segle XX la major part de les muralles siguin desmantellades.

Aquest és un servei de notícies creat pel diari [El Punt](#) i distribuït per [VilaWeb](#). És prohibida la reproducció sense l'autorització expressa d'Hermes Comunicacions S.A.

